Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2025. gada 13. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personas datu aizsardzība – Regula (ES) 2016/679 – 83. panta 4. līdz 6. un 9. punkts – Jēdziens "uzņēmums" – Mātes sabiedrība un meitas sabiedrība – Meitas sabiedrības izdarīts šīs regulas pārkāpums – Naudas soda apmēra aprēķināšana – Šo meitas sabiedrību iekļaujošās grupas kopējā apgrozījuma ņemšana vērā

Lietā C-383/23

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Vestre Landsret* (Rietumdānijas Augstā tiesa, Dānija) iesniegusi ar lēmumu, kas pieņemts 2023. gada 3. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 21. jūnijā, krimināprocesā pret

ILVA A/S,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētājs I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], kas pilda piektās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši D. Gracijs [*D. Gratsias*] un Z. Čehi [*Z. Csehi*] (referents),

ģenerāladvokāte: L. Medina,

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2024. gada 19. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *ILVA A/S* vārdā – *D. B. Geary*, *advokat*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *A. Bouchagiar*, *H. Kranenborg* un *C. Vang*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2024. gada 12. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – dāņu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "VDAR") 83. panta 4.–6. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar kriminālprocesu, ko *Anklagemyndigheden* (Prokuratūra, Dānija) ierosinājusi pret *ILVA A/S* par to, ka šī sabiedrība neesot izpildījusi pienākumus, kas tai kā tās bijušo klientu personas datu pārzinim uzlikti saskaņā ar VDAR.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 VDAR 150. un 151. apsvērums formulēti šādi:

"(150) Lai stiprinātu un saskaņotu administratīvos sodus par šīs regulas pārkāpumiem, katrai uzraudzības iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras uzlikt administratīvus naudas sodus. Šajā regulā būtu jānorāda pārkāpumi un jānosaka attiecīgā administratīvā naudas soda maksimālais apmērs un kritēriji tā noteikšanai, kas katrā konkrētā gadījumā būtu jānosaka uzraudzības iestādei, ņemot vērā visus attiecīgos konkrētās situācijas apstākļus un pienācīgi ņemot vērā jo īpaši pārkāpuma būtību, smagumu un ilgumu un tā sekas, kā arī pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu šajā regulā paredzēto pienākumu ievērošanu un novērstu vai mazinātu pārkāpuma sekas. Ja administratīvie naudas sodi tiek uzlikti uzņēmumam, minētajā nolūkā uzņēmums būtu jāsaprot kā uzņēmums saskaņā ar LESD 101. un 102. pantu. [..]

(151) Dānijas un Igaunijas tiesību sistēmas nepieļauj administratīvus naudas sodus, kā tie izklāstīti šajā regulā. Noteikumus par administratīvajiem naudas sodiem var piemērot tā, ka Dānijā naudas sodu kā krimināsodu uzliek kompetentās valsts tiesas, un Igaunijā naudas sodu saskaņā ar pārkāpuma procedūru uzliek uzraudzības iestāde, ar noteikumu, ka šāda noteikumu piemērošana minētajās dalībvalstīs ir pielīdzināma administratīvajiem naudas sodiem, ko uzliek uzraudzības iestādes. Tādēļ kompetentajām valsts tiesām būtu jāņem vērā tās uzraudzības iestādes ieteikums, kura ierosina naudas sodu. Jebkurā gadījumā uzliktajiem naudas sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem."

4 VDAR 5. pants noteic personas datu apstrādes principus.

5 VDAR 6. pantā ir izklāstīti nosacījumi, ar kādiem personas datu apstrādi uzskata par likumīgu.

6 VDAR 58. panta "Pilnvaras" 2. punkts noteic:

"Katrai uzraudzības iestādei ir visas šādas korektīvās pilnvaras:

[..]

i) piemērot administratīvu naudas sodu saskaņā ar 83. pantu, papildinot vai aizstājot šajā punktā minētos pasākumus atkarībā no katras konkrētās lietas apstākļiem;

[..].”

7 VDAR 83. panta “Vispārīgi nosacījumi par administratīvo naudas sodu piemērošanu” 1., 2., 4.–6. un 9. punkts noteic:

“1. Katra uzraudzības iestāde nodrošina, ka par 4., 5. un 6. punktā minētajiem šīs regulas pārkāpumiem saskaņā ar šo pantu paredzēto administratīvo naudas sodu piemērošana katrā konkrētā gadījumā ir iedarbīga, samērīga un atturoša.

2. Administratīvie naudas sodi atkarībā no katras konkrētās lietas apstākļiem tiek piemēroti, papildinot 58. panta 2. punkta a)–h) apakšpunktā un j) apakšpunktā minētos pasākumus vai šo pasākumu vietā. Lemjot par to, vai piemērot administratīvo naudas sodu, un pieņemot lēmumu par administratīvā naudas soda apmēru, katrā konkrētā gadījumā pienācīgi ņem vērā šādus elementus:

a) pārkāpuma būtību, smagumu un ilgumu, ņemot vērā attiecīgo datu apstrādes veidu, apmēru vai nolūku, kā arī ietekmēto datu subjektu skaitu un tiem nodarītā kaitējuma apmēru;

b) to, vai pārkāpums izdarīts tīši vai neuzmanības dēļ;

c) jebkādu pārziņa vai apstrādātāja rīcību, lai mazinātu kaitējumu, kas nodarīts datu subjektiem;

d) pārziņa vai apstrādātāja atbildības līmeni, ņemot vērā tehniskos un organizatoriskos pasākum[us], ko tie īsteno saskaņā ar 25. un 32. pantu;

e) jebkādus attiecīgus pārziņa vai apstrādātāja iepriekšējus pārkāpumus;

f) sadarbības pakāpi ar uzraudzības iestādi, lai atlīdzinātu pārkāpumu un mazinātu tā iespējamās nelabvēlīgās sekas;

g) to, kādu kategoriju personas datus ietekmējis pārkāpums;

h) veidu, kādā par pārkāpumu uzzināja uzraudzības iestāde, jo īpaši to, vai pārzinis vai apstrādātājs ir ziņojis par pārkāpumu, un šādā gadījumā – kādā apjomā;

i) ja 58. panta 2. punktā minētie pasākumi iepriekš par šo pašu priekšmetu jau ir tikuši vērsti pret attiecīgo pārzini vai apstrādātāju, kā minētie pasākumi ir tikuši pildīti;

j) apstiprināto rīcības kodeksu ievērošanu saskaņā ar 40. pantu vai apstiprināto sertifikācijas mehānismu ievērošanu saskaņā ar 42. pantu; un

k) jebkādu citu pastiprinošu vai mīkstinošu apstākli, kas piemērojams lietas apstākļiem, piemēram, no pārkāpuma tieši vai netieši gūti finansiālie labumi vai novērsti zaudējumi.

[..]

4. Administratīvus naudas sodus apmērā līdz 10 000 000 [EUR] vai, uzņēmuma gadījumā, līdz 2 % no tā kopējā visā pasaulē iepriekšējā finanšu gadā gūtā gada apgrozījuma atkarībā no tā, kuras summas apmērs ir lielāks, saskaņā ar 2. punktu piemēro par šādu noteikumu pārkāpumiem:

[..]

5. Administratīvus naudas sodus apmērā līdz 20 000 000 [EUR] vai, uzņēmuma gadījumā, līdz 4 % no tā kopējā visā pasaulē iepriekšējā finanšu gadā gūtā gada apgrozījuma atkarībā no tā, kuras summas apmērs ir lielāks, saskaņā ar 2. punktu piemēro par šādu noteikumu pārkāpumiem:

[..]

6. Saskaņā ar šā panta 2. punktu par 58. panta 2. punktā minētā uzraudzības iestādes rīkojuma neievērošanu piemēro administratīvus naudas sodus apmērā līdz 20 000 000 [EUR] vai, uzņēmuma gadījumā, līdz 4 % no tā kopējā visā pasaulē iepriekšējā finanšu gadā gūtā gada apgrozījuma atkarībā no tā, kuras summas apmērs ir lielāks.

[..]

9. Ja dalībvalsts tiesību sistēmā nav paredzēti administratīvi naudas sodi, šo pantu var piemērot tā, ka naudas sodu ierosina kompetentā uzraudzības iestāde, bet uzliek kompetentās valsts tiesas, vienlaikus nodrošinot, ka minētie tiesību aizsardzības līdzekļi ir efektīvi un tiem ir līdzvērtīga iedarbība ar uzraudzības iestāžu uzliktiem administratīviem naudas sodiem. Jebkurā gadījumā uzliktie naudas sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Līdz 2018. gada 25. maijam minētās dalībvalstis paziņo [Eiropas] Komisijai to tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem, ievērojot šo punktu, un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuru turpmāku grozošo aktu vai jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem."

Dānijas tiesības

8 2018. gada 23. maija *Lov nr. 502 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger* (Likums Nr. 502 par noteikumiem, kas papildina [VDAR]) 41. pants noteic:

"1. Ja vien saskaņā ar citiem tiesību aktiem nav pamata piemērot lielāku sodu, ar naudas sodu vai brīvības atņemšanu uz laiku līdz sešiem mēnešiem soda personu, kas pārkāpj noteikumus, kuri attiecas uz:

[..]

4) apstrādes pamatprincipiem, tostarp piekrišanas nosacījumiem, kas izklāstīti [VDAR] 5.–7. un 9. pantā,

[..]

3. Piemērojot sodu saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu, jāievēro [VDAR] 83. panta 2. punkts.

[..]

6. Sabiedrības u.tml. (juridiskās personas) var saukt pie krimināltatbildības saskaņā ar [*straffeloven* (Krimināltkodekss)] 5. nodaļas noteikumiem. [..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

9 *ILVA* pārvalda mēbeļu veikalu tīklu un ietilpst *Lars Larsen Group* grupā. Šīs grupas kopējais apgrozījums 2016./2017. finanšu gadā bija 6,57 miljardi Dānijas kronu (DKK) (aptuveni 881 miljons EUR), savukārt *ILVA* apgrozījums šajā pašā finanšu gadā bija gandrīz 1,8 miljardi DKK (aptuveni 241 miljons EUR).

10 Dānijas tiesās pret *ILVA* ir uzsākta tiesvedība par to, ka laikposmā no 2018. gada maija līdz 2019. gada janvārim tā nav pildījusi pienākumus, kas tai kā personas datu pārzinim saskaņā ar VDAR uzlikti saistībā ar vismaz 350 000 tās bijušo klientu datu glabāšanu.

11 Pēc *Datatilsynet* (Datu aizsardzības iestāde, Dānija) ieteikuma Prokuratūra prasīja piemērot sabiedrībai *ILVA* 1,5 miljonu DKK (aptuveni 201 000 EUR) naudas sodu. Šā naudas soda apmēra aprēķins bija balstīts nevis tikai uz *ILVA* apgrozījumu, bet arī uz *Lars Larsen Group* grupas kopējo apgrozījumu.

12 Ar 2021. gada 12. februāra spriedumu *Retten i Aarhus* (Orhūsas rajona tiesa, Dānija) atzina *ILVA* par vainīgu tai inkriminēto pārkāpumu izdarīšanā un piesprieda tai samaksāt 100 000 DKK (aptuveni 13 400 EUR) naudas sodu. Minētā tiesa – pretēji Prokuratūras apgalvotajam – atzina, ka *ILVA* bija rīkojusies aiz neuzmanības. Turklāt tās ieskatā, tā kā kriminālvajāšana tika veikta tikai pret *ILVA*, nosakot naudas soda apmēru, nebija jāņem vērā *Lars Larsen Group* grupas apgrozījums. Tā arī norādīja, ka *ILVA* veic neatkarīgu mazumtirdzniecības darbību un ka nav tā, ka mātes sabiedrība būtu to nodibinājusi tikai tālab, lai tai uzticētu veikt datu apstrādi grupas vajadzībām.

13 Par šo spriedumu Prokuratūra iesniedza apelācijas sūdzību *Vestre Landsret* (Rietumdānijas Augstā tiesa, Dānija), kas ir iesniedzējtiesa. Prokuratūra apgalvo, ka VDAR 83. panta 4.–6. punktā rodamais termins "uzņēmums" jāsaprot tādējādi, ka, lai noteiktu naudas sodu gadījumā, ja sabiedrība pārkāpj VDAR, jāņem vērā šo sabiedrību ietverošās grupas apgrozījums. Proti, no VDAR 150. apsvēruma izrietot, ka šis termins esot jāsaprot atbilstīgi LESD 101. un 102. pantam.

14 Savukārt *ILVA* uzskata, ka, nosakot naudas sodu par sabiedrības izdarīto VDAR pārkāpumu, neesot jāņem vērā šo sabiedrību ietverošās grupas kopējais apgrozījums. Šajā lietā kriminālvajāšana esot veikta pret *ILVA*, nevis arī pret tās mātes sabiedrību.

15 Iesniedzējtiesa uzskata, ka atbilde uz šo jautājumu no VDAR skaidri neizrietot.

16 Šādos apstākļos *Vestre Landsret* (Rietumdānijas Augstā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai ar [VDAR] 83. panta 4.–6. punktā rodamo terminu "uzņēmums" jāsaprot uzņēmums gan LESD 101. un 102. panta, lasot tos kopsakarā ar [VDAR] 150. apsvērumu, gan Savienības konkurences tiesību jomā esošās [Tiesas] judikatūras izpratnē tādējādi, ka jēdziens "uzņēmums" ietver jebkuru vienību, kas veic saimniecisku darbību, neatkarīgi no tās juridiskā statusa un finansēšanas veida?

2) Vai – gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbildams apstiprinoši, – [VDAR] 83. panta 4.–6. punkts jāinterpretē tādējādi, ka, piemērojot naudas sodu uzņēmumam, jāņem vērā ekonomiskās vienības, kurā ietilpst šis uzņēmums, kopējais gada apgrozījums visā pasaulē vai tikai šā paša uzņēmuma kopējais gada apgrozījums visā pasaulē?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

17 Ar šiem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai VDAR 83. panta 4.–6. punkts, lasot tos šīs regulas 150. apsvēruma gaismā, jāinterpretē tādējādi, ka šajās tiesību normās rodamais termins "uzņēmums" atbilst jēdzienam "uzņēmums" LESD 101. un 102. panta izpratnē un tāpēc, ja personas datu pārzinim, kas ir uzņēmums vai daļa no uzņēmuma, tiek piemērots naudas sods par VDAR pārkāpumu, naudas soda apmēru nosaka, pamatojoties uz procentuālo daļu no kopējā gada apgrozījuma, ko iepriekšējā finanšu gadā visā pasaulē guvis šis uzņēmums 101. un 102. panta izpratnē.

18 Uzreiz jānorāda, ka uz dažiem jautājumiem par VDAR 83. panta interpretāciju Tiesai jau ir bijusi iespēja atbildēt 2023. gada 5. decembra spriedumā *Deutsche Wohnen* (C-807/21, EU:C:2023:950, 53.–59. punkts), kas pasludināts pēc rakstveida procesa pabeigšanas šajā lietā.

19 Tiesa nosprieda, ka jēdziens "uzņēmums" LESD 101. un 102. panta izpratnē neietekmē to, vai un kādos apstākļos pārzinim, kas ir juridiska persona, var tikt piemērots administratīvs naudas sods atbilstoši VDAR 83. pantam, jo šis jautājums ir izsmeļoši reglamentēts šīs regulas 58. panta 2. punktā un 83. panta 1.–6. punktā (spriedums, 2023. gada 5. decembris, *Deutsche Wohnen*, C-807/21, EU:C:2023:950, 53. punkts).

20 Šim jēdzienam ir nozīme tikai, lai noteiktu apmēru administratīvajam naudas sodam, kas saskaņā ar VDAR 83. panta 4.–6. punktu tiek piemērots pārzinim (spriedums, 2023. gada 5. decembris, *Deutsche Wohnen*, C-807/21, EU:C:2023:950, 54. punkts).

21 Šajā īpašajā kontekstā saistībā ar to administratīvo naudas sodu aprēķināšanu, kas piemēroti par VDAR 83. panta 4.–6. punktā minētajiem pārkāpumiem, jāsaprot šīs regulas 150. apsvērumā izdarītā atsauce uz jēdzienu "uzņēmums" LESD 101. un 102. panta izpratnē (spriedums, 2023. gada 5. decembris, *Deutsche Wohnen*, C-807/21, EU:C:2023:950, 55. punkts).

22 Šajā ziņā jāuzsver, ka LESD 101. un 102. pantā paredzēto konkurences noteikumu piemērošanas mērķiem šis jēdziens ietver jebkuru vienību, kas veic saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs vienības juridiskā statusa un tās finansēšanas veida. Šis jēdziens apzīmē saimniecisku vienību, pat ja juridiskā ziņā šāda saimnieciska vienība sastāv no vairākām fiziskām vai juridiskām personām. Šādu saimniecisku vienību veido personāla, mantisko un nemantisko elementu vienota organizācija, kas ilgstoši īsteno noteiktu ekonomisku mērķi (spriedums, 2023. gada 5. decembris, *Deutsche Wohnen*, C-807/21, EU:C:2023:950, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Tādējādi no VDAR 83. panta 4.–6. punkta, kuros paredzēta administratīvo naudas sodu aprēķināšana par šajos punktos uzskaitītajiem pārkāpumiem, izriet, ka gadījumā, ja administratīvā naudas soda adresāts ir uzņēmums LESD 101. un 102. panta izpratnē vai tā daļa, administratīvā naudas soda maksimālais apmērs tiek aprēķināts, pamatojoties uz attiecīgā uzņēmuma iepriekšējā finanšu gada kopējā apgrozījuma pasaulē procentuālo daļu (spriedums, 2023. gada 5. decembris, *Deutsche Wohnen*, C-807/21, EU:C:2023:950, 57. punkts).

24 Tomēr šā maksimālā apmēra noteikšana jānošķir no tā, kā aprēķināms tā naudas soda apmērs, kuru kompetentā uzraudzības iestāde piemēro par konkrētu(-iem) VDAR pārkāpumu(-iem), par kuru(-iem) šis naudas sods paredzēts.

25 Tādējādi, kā noteikts VDAR 83. panta 1. punktā, katra uzraudzības iestāde nodrošina, ka administratīvie naudas sodi, kas par 83. panta 4.–6. punktā minētajiem VDAR pārkāpumiem tiek piemēroti saskaņā ar šo pantu, katrā konkrētā gadījumā ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

26 Papildus šo trīs nosacījumu ievērošanai 83. panta 2. punktā vēl prasīts, lai kompetentā uzraudzības iestāde, lemjot par to, vai piemērot administratīvo naudas sodu, un nosakot tā apmēru, katrā atsevišķā gadījumā pienācīgi ņemtu vērā vairākus elementus.

27 Nupat minētā tiesību norma noteic, ka šo elementu vidū tostarp ir pārkāpuma būtība, smagums un ilgums; ietekmēto datu subjektu skaits un tiem nodarītā kaitējuma apmērs; tas, vai pārkāpums izdarīts tīši vai neuzmanības dēļ; personas datu pārziņa vai apstrādātāja rīcība, kas veikta nolūkā mazināt nodarīto kaitējumu; šā pārziņa vai apstrādātāja atbildības pakāpe un pārkāpuma skarto personas datu kategorijas.

28 Minētie elementi raksturo vai nu minētā – noteiktu VDAR normu pārkāpumos vainotā – pārziņa, vai apstrādātāja rīcību, vai arī pašus šos pārkāpumus. Tādējādi tie kalpo tam, lai nodrošinātu, ka katrs no šiem pārkāpumiem tiek izvērtēts, balstoties uz visiem lietā nozīmīgajiem individuālajiem apstākļiem, un ka tiek sasniegti VDAR paredzētās sankciju sistēmas mērķi.

29 Lai arī šajos elementos nav norāžu uz jēdzienu "uzņēmums" LESD 101. un 102. panta izpratnē, Tiesa jau ir nospriedusi, ka tikai tāds naudas sods, kurā ir ņemti vērā ne tikai visi elementi, kas tādējādi raksturo konstatētos VDAR pārkāpumus, bet vajadzības gadījumā arī šā naudas soda adresāta faktiskā jeb objektīvā ekonomiskā spēja, var atbilst trim VDAR 83. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, proti, būt vienlaikus efektīvs, samērīgs un atturošs. Savukārt, lai novērtētu šos nosacījumus, jāņem vērā, vai šis adresāts ir daļa no uzņēmuma LESD 101. un 102. panta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 5. decembris, *Deutsche Wohnen*, C-807/21, EU:C:2023:950, 58. punkts).

30 VDAR 83. panta interpretācija, kas izriet no šā sprieduma 25.–29. punkta, ir piemērojama arī tad, ja par konstatētajiem VDAR pārkāpumiem paredzēts sodīt nevis ar administratīvu naudas sodu, bet gan ar naudas sodu, ko kompetentās valstu tiesas piemēro kā krimināsodu.

31 Kā teikts VDAR 151. apsvērumā, dažas valstu tiesību sistēmas, tostarp Dānijas Karalistes tiesību sistēma, nepieļauj piemērot administratīvus naudas sodus, kā to darīt paredz VDAR.

32 Lai atrisinātu šo situāciju, VDAR 83. panta 9. punkts noteic, ka tad, ja dalībvalsts tiesību sistēmā nav paredzēti administratīvi naudas sodi, 83. pantu var piemērot tādējādi – kā šajā gadījumā –, ka naudas sodu ierosina kompetentā uzraudzības iestāde, bet piemēro kompetentās valsts tiesas.

33 Turklāt 83. panta 9. punktā, tāpat kā šīs regulas 151. apsvērumā, ir precizēts, ka attiecīgajiem tiesību aizsardzības līdzekļiem jābūt efektīviem un ar tādu iedarbību, kas ir līdzvērtīga administratīvajiem naudas sodiem, ko piemēro uzraudzības iestādes, un ka šādi piemērotajiem naudas sodiem katrā ziņā jābūt efektīviem, samērīgiem un atturošiem.

34 Tomēr tas, ka naudas sodu piemēro krimināltiesa kriminālprocesā, nozīmē, ka šai tiesai jebkurā brīdī jāievēro krimināltiesību jomā piemērojamie noteikumi, tostarp it īpaši apsūdzētā procesuālās tiesības un soda samērīguma princips – tos garantē Eiropas Savienības pamattiesību harta.

35 Šajā ziņā, kā secinājumu 74. punktā norāda ģenerāladvokāte, VDAR 83. pants kompetentajām uzraudzības iestādēm bez izņēmuma prasa nodrošināt, lai piemērotā naudas soda faktiskā apmēra aprēķināšanā tiktu ievērots samērīguma princips, panākot taisnīgu līdzsvaru starp sabiedrības vispārējām interesēm personas datu aizsardzības jomā un šādu datu pārziņa, apstrādātāja vai uzņēmuma, kurā tie ietilpst, tiesību aizsardzību. No tā izriet, ka jēdziena "uzņēmums" LESD 101. un 102. panta izpratnē izmantošanai VDAR 83. panta 4.–6. punkta piemērošanā, šķiet, nav principiālu šķēršļu situācijā, kad VDAR pārkāpumu izdarītāji tiek sodīti nevis ar administratīviem naudas sodiem, bet ar krimināllietu tiesu piemērotiem naudas sodiem.

36 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz jautājumiem ir atbildams, ka VDAR 83. panta 4.–6. punkts, lasot tos šīs regulas 150. apsvēruma gaismā, jāinterpretē tādējādi, ka šajās tiesību normās rodamais termins "uzņēmums" atbilst jēdzienam "uzņēmums" LESD 101. un 102. panta izpratnē un tāpēc, ja personas datu pārzinim, kas ir uzņēmums vai daļa no uzņēmuma, tiek piemērots naudas sods par VDAR pārkāpumu, šā naudas soda maksimālo apmēru nosaka, pamatojoties uz procentuālo daļu no kopējā gada apgrozījuma, ko šis uzņēmums iepriekšējā finanšu gadā guvis visā pasaulē. Jēdziens "uzņēmums" jāņem vērā arī tālab, lai novērtētu naudas soda adresāta faktisko jeb objektīvo ekonomisko spēju un tādējādi pārbaudītu, vai naudas sods ir vienlaikus efektīvs, samērīgs un atturošs.

Par tiesāšanās izdevumiem

37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 83. panta 4.–6. punkts, lasot tos šīs regulas 150. apsvēruma gaismā,

jāinterpretē tādējādi, ka

šajās tiesību normās rodamais termins "uzņēmums" atbilst jēdzienam "uzņēmums" LESD 101. un 102. panta izpratnē un tāpēc, ja personas datu pārzinim, kas ir uzņēmums vai daļa no uzņēmuma, tiek piemērots naudas sods par Regulas 2016/679 pārkāpumu, šā naudas soda maksimālo apmēru nosaka, pamatojoties uz procentuālo daļu no kopējā gada apgrozījuma, ko šis uzņēmums iepriekšējā finanšu gadā guvis visā pasaulē. Jēdziens "uzņēmums" jāņem vērā arī tālab, lai novērtētu naudas soda adresāta faktisko jeb objektīvo ekonomisko spēju un tādējādi pārbaudītu, vai naudas sods ir vienlaikus efektīvs, samērīgs un atturošs.

[Paraksti]